

הכרזת העצמאות

מה בפרק?

- ▷ הכרות עם תוכן ההכרזה
- ▷ חלק ראשון להכרזה: הצדקות להקמת המדינה
- ▷ חלק שני להכרזה: חלק אופרטיבי-מעשי – הקמת המדינה
- ▷ חלק שלישי להכרזה: חלק צהרתי – אופי המדינה והפניות לגורמים שונים

הכרזת העצמאות

1. בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וככל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.
2. לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרע שמר לה אמונה בכל ארצות פוזרי, ולא חדל מתפילה וმתקווה לשוב לארצו ולחדר בתוכה את חיהותו המדינית.
3. מתוך קשר ההיסטורי ומוסורי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהיאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמנונים, וחילוצים, מעפילים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלם ומגן על עצמו, מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ומשא ונשא לעצמאות ממלכתית.
4. בשנת תרנ"ז (1897) נתקנס הקונגרס הציוני לקוב קראתו של הוגה חזון המדינה היהודי תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארץ.
5. זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנದט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לחבר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי.
6. השואגה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליון יהודים באירופה, הוכיחה מחדש את ההכרה בפתרון בעיית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודי בארץ ישראל, אשר תפחה את שער המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שווה-זכויות ברוח משפחות העמים.
7. שאירת הפליטה שנייצה מהטבח הנאצי האים באירופה היהודי ארחות לא חדרו להעפיל לארץ ישראל, על אף כל קשי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לח'י כבוד, חירות וعمل-ישראלים במולדת עםם.
8. במלחמת העולם השנייה טרם היישוב היהודי בארץ חלכו למאבק האומות השוירותן חירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובDEM חיליו ובמאציו המלחמתי קנה לו את הזכות להימנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.
9. ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל; העצתה תבעה מأت תושבי ארץ ישראל לאחיזה בעצםם בכל הצדדים הנדרשים מצדם הם לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

10. זוהי זכויות הטבע של העם היהודי להיות ככל עם ועם עמד ברשות עצמו במדינתו הריבונית.

11. לפיכך ונכנסנו, אם חברי מועצת העם, נצבי היישוב היהודי וה坦נעה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל, ובתוכר זכותו הטבעית וההיסטוריה ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אם מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

12. אם קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, או ר' ל' שבת ו' אייר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטון הנבחרים והסדרים של המדינה בהתאם לחוקה שתיקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יותר מ-1 באוקטובר 1948 – תפעל מועצת העם כמועצה מדינה זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישראל.

13. מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גליות; תשקו על פיתוח הארץ לטבות כל תושביה; תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדקה והשלום לאור חזום של נביי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תעניק חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות.

14. מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנצאים של האומות המאוחדות בהגשمت החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ ישראל בשלהי.

15. אם קוראים לאומות המאוחדות לחתן יד לעם היהודי בבניין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

16. אם קוראים – גם בתוך התקפת הדמים הנוראה עליו זה חדשים – לבני העם العربي תושבי מדינת ישראל לשמר על שלום וליטול חלוקם בבניין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושוואה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמנים והקביעים.

17. אם מושיכים יד שלום ושכנות טוביה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדיות עם העם היהודי העצמאי בארץ. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאזן משותף לקדמת המזרח התיכון כולם.

18. אם קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלבך סביב היישוב בעלייה ובנייה ולעמדו לימין במערכת הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאות ישראל.

19. מתוך ביטחון בצויר ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת המולדת, בעיר תל אביב, היום זהה, ערב שבת, ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

הכרזת העצמאות – חלק ה הכרזה

רקע

ב-14 במאי 1948 (ה' באייר תש"ח), בעיצומה של מלחמת העצמאות, הכריא דוד בן-גוריון בפני "מועצת העם הזמנית" ובשידור רדיו את מגילת העצמאות של מדינת ישראל. המגילה היא ההכרזה הרשמית על הקמתה של מדינת ישראל.

חלק ראשון – הצדקות להקמת המדינה

בחילק זה סוקר דוד בן-גוריון את האירועים העיקריים של העם היהודי ואת הצדקות להקמת המדינה, תוך דגש כרונולוגי על כמה אירועים מוכנים בתולדות העם היהודי: הקונגרס הציוני 1897, הצהרת בלפור בנובמבר 1917, תקופת השואה ומלחמת העולם השנייה והחלטת עצרת האומות המאוחודות מיום 29 בנובמבר 1947 על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל. בחילק זה מודגשת ההיסטוריה היהודית של עם ישראל, חיזוק הקשר ההיסטורי והמסורתית בין העם היהודי לארץ מולדתו.

הצדקות ההיסטוריות

הצדקה ההיסטורית להקמת מדינה יהודית בא"י מבוססת על אירועים בעברו של העם היהודי, המחברים אותו אל ארץ ישראל, וnobעת מהכמיהה במהלך הדורות לשוב לא"י.

▷ **"ארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית,** בה חי חיי קוממיות מלכתית, בה יצר נכס תרבותי לאומיים וככל-אנושיים והorris שיעולם כולל את ספר הספרים הנוצחי".
▷ **"לאחר שהגולה העם היהודי מארצו בכוח הררוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזריו,** ולא חדל מתפילה ומתקווה לשוב לארצו ולהחזיר את חירותו המדינה".

▷ **"מתוך קשר ההיסטורי ומסורתית זו החתו יהודים בכל דור לשוב ולהיאחז במדינת העתיקה;** ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמוניים, וחולצים, מעפליים ומגנימים הפריחו נשמות, החיו שפותם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו יישוב גדול והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחרר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכבת הקדמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית".

▷ **השואה שהתרחשה על העם היהודי ובנה נרצחו מיליון יהודים באירופה,** הוכיחה את הצורך בהקמת מדינה יהודית לעם היהודי חסר המולדת, שתפתח את שעריה לכל יהודי העולם: "השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליון יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעיליל את ההכרה בפתרון בעיתם העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרוחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שווה-זכויות בתוך משפחת העמים".

הצדקה ביןלאומית

הצדקה הבינלאומית להקמת מדינה יהודית בא"י מבוססת על הצהרות, על מסמכים ביןלאומיים, ועל החלטות של גופים רשומים שהכיבו בזכותו של העם היהודי להקים מדינה בארץ ישראל.